

Beslutningsforslag nr. **B 40**

Folketinget 2012-13

Fremsat den 18. december 2012 af Peter Skaarup (DF), Dennis Flydtkjær (DF), Simon Emil Ammitzbøll (LA), Anders Samuelsen (LA), Tom Behnke (KF) og Mike Legarth (KF)

Forslag til folketingsbeslutning om en acontoerstatning til ofre for kriminalitet

Folketinget pålægger regeringen snarest at fremsætte lovforslag, der sikrer, at der sker udbetaling af et acontobeløb til offeret og/eller pårørende i de erstatnings- og godtgørelsessager, hvor den endelige erstatning og godtgørelse ikke kan opgøres inden 3 måneder.

Bemærkninger til forslaget

Forslaget er en delvis genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 90 fra folketingsåret 2011-12, dog handler nærværende forslag udelukkende om udbetaling af et acontobeløb til offeret i de erstatnings- og godtgørelsessager, hvor den endelige erstatning og godtgørelse ikke kan opgøres inden 3 måneder.

Uddrag af bemærkninger fra B 90:

Erstatning efter 3 måneder

Forslagsstillerne er udmærket klar over, at en økonomisk erstatning ikke kan betale for det, offeret har været igennem, og de mén på krop og sjæl, som offeret skal leve med resten af sit liv. Men det er måden, vi som samfund kan betale en del af prisen tilbage til offeret. Derfor mener forslagsstillerne, at det er helt uacceptabelt, at ofre skal vente flere år på erstatning fra Erstatningsnævnet.

Forslagsstillernes mål med dette beslutningsforslag er, at der bliver set på alle de tænkelige tiltag, der kan forkorte den tid, der går fra voldshandlingen til det tidspunkt, hvor offeret får sin erstatning.

Derfor foreslås det, at reglerne vedrørende erstatning fra staten til ofre for forbrydelser ses efter i sømmene, og at der under alle omstændigheder sker en ændring, således at der ikke længere skal være krav om, at ansøgningen om erstatning først kan indsendes, når sagen er afsluttet hos politiet, anklagemyndigheden og domstolene, jf. nævnets forretningsordens § 6, stk. 2., jf. CIS nr. 9190 af 17. april 2012, men at der fastsættes et krav om, at ansøgningen som hovedregel skal indsendes snarest efter anmeldelsen af den kriminelle handling, hvilket efter forslagsstillernes opfattelse kan være med til at skabe en smidigere og dermed hurtigere sagsbehandling i Erstatningsnævnet, eftersom nævnet får et tidligere indblik i sagerne, som kan tages med i den videre planlægning af sagsbehandlingen.

I forarbejderne til den seneste ændring af den norske offererstatningslov fremgår det endvidere, at Justitsministeriet vil pålægge kontoret for voldsoffererstatning at sagsbehandle alle sagerne inden 3 måneder, jf. Innstilling O. nr. 25 (2007-2008) fra Justiskomiteen til Ot.prp. nr. 10 (2007-2008) vedr. ændringer i voldsoffererstatningsloven.

Og i forhold til det svar, som justitsministeren har givet Folketingets Retsudvalg, jf. REU alm. del – spørgsmål 510, folketingsåret 2011-12, mener forslagsstillerne, at det ikke vil være vanskeligt, at vi som nordmændene fastsætter et krav om, at sagerne behandles inden for 3 måneder.

Af svar på REU alm. del. – spørgsmål 510, folketingsåret 2011-12 fremgår nemlig følgende:

»Erstatningsnævnet tilkender erstatning og godtgørelse til ofre for forbrydelser. Nævnet har derfor fokus på at behandle ansøgningerne hurtigst muligt. Erstatningsnævnet traf i 2010 5.306 afgørelser. Den gennemsnitlige sagsbehandlingstid udgjorde 75 kalenderdage. I 20 pct. af sagerne traf nævnet afgørelse senest 10 dage efter modtagelsen af sagen i nævnet. 50 pct. af sagerne blev afgjort senest 46 dage efter

sagens modtagelse i nævnet, og 80 pct. af sagerne var afgjort inden 123 dage. Nævnet tilkendte i 2010 erstatning for i alt ca. 116,5 mio. kr. De nøjagtige tal for 2011 foreligger endnu ikke, men sagsbehandlingstiderne lå i snit på 86 dage. 20 pct. af sagerne blev behandlet inden for 13 dage, 50 pct. af sagerne blev behandlet inden for 58 dage, og 80 pct. inden for 130 dage.«

Svaret beskriver endvidere selve sagsbehandlingen i nævnet, herunder, at »Ansøgninger om erstatning til volds ofre skal indgives til politiet i den politikreds, hvor forbrydelsen har fundet sted. Politiet videresender ofrets ansøgning til nævnet vedlagt bl.a. politiets oplysninger om den anmeldte forbrydelse mv. Hvis sagen, som begrunder erstatningskravet, fortsat er under behandling hos politiet, ved anklagemyndigheden eller ved domstolene, fremsendes sagen først til nævnet ved sagens afslutning. En ansøger, der afleverer en ansøgning om erstatning hos politiet straks efter sin tilskadekomst, vil således kunne opleve, at der går noget tid, før denne modtages i Erstatningsnævnet. Dog kan sagen sendes til nævnet, forinden den er færdigbehandlet hos politiet, anklagemyndigheden eller ved domstolene, hvis forholdene taler for det.«

I den forbindelse er forslagsstillerne på linje med Landsforeningen Hjælp til Volds ofre og Offerrådgivningen, når de fremhæver, at man bør sætte mere fokus på sagsbehandlingstiden hos politi, anklagemyndighed og domstole for hele tiden at arbejde på at nå målet om at forkorte tiden mellem skadens opståen og udbetalingen af erstatningen. Derfor foreslås det også, at der i større omfang end i dag ses på muligheden for at udbetale erstatningen eller om nødvendigt et acontobeløb i ikke afsluttede straffesager, der alene er anket under henvisning til f.eks. nedsættelse af straffen.

Et acontobeløb

Forslagsstillerne anerkender dog, at der rent undtagelsesvis kan være sager, hvor det er vanskeligt at få fastlagt det endelige erstatningsniveau. Men i stedet for at udskyde udbetaling af erstatningen skal reglerne ændres således, at offeret i disse sager efter den foreslåede sagsbehandlingstid på 3 måneder under alle omstændigheder får udbetalt et acontobeløb, indtil det endelige erstatningsbeløb kan opgøres. Det fremgår af det ovennævnte svar fra ministeren, at det i dag er muligt at få udbetalt acontobeløb, men samtidig har forslagsstillerne den opfattelse, at det ikke sker i så stor en udstrækning, som ofrene finder der er behov for, hvilket påfører ofrene en helt unødvendig belastning. Hvis der f.eks. er uenighed om mengraden, der gør, at den endelige erstatning ikke kan opgøres og udbetales, kan der i stedet ske en foreløbig udbetaling af en del af erstatningen, som tager udgangspunkt i det minimum af mengrad, der er enighed om.«

Eksempler fra hverdagen

I Politiken den 20. februar 2012 »Får offeret også en chance til? « står Marlene Duus frem og fortæller sin histo-

rie i form af en kronik i Politiken. En historie om sin ekskæreste, der maltrakterede hendes krop og ansigt med et tungt vandrør, og efterfølgende smed den bevidstløse krop ud fra tredje sal. Hendes liv og fremtid med en karriere i modebranchen var ødelagt med en invaliditet på 50 procent. Gerningsmanden fik seks års fængsel, men var allerede efter tre år på fri fod og i job hos stjernekokken Claus Meyer. Der er nu gået snart 4 år siden Marlene Duus blev overfaldet og maltrakteret og i skrivende stund kæmper hun stadigvæk med at få erstatning.

I kronikken i Politiken den 6. september 2012 »Min dræbte mands ære blev krænket i pressen« fik offentligheden

kendskab til Kirsten Sandvads historie. Hendes mand blev stukket ihjel af en psykisk syg person i maj 2010, mens han var på arbejde, og hun er enke. Her ved udgangen af december 2012 er det over 1½ år siden Kirsten Sandvad mistede sin mand, og i skrivende stund venter hun stadigvæk på erstatning.

Den 18. september 2012 skriver Ritzaus i artiklen »Erstatning til ofre sander til i systemet« om Karsten Nybo, hvis kone blev stukket ihjel af en psykisk syg person. Den 9. maj sidste år slog retten fast, at han har krav på 1.263.735 kr. for tabet af sin kone. I skrivende stund har Karsten Nybo ventet alt for længe på at få pengene udbetalt.

Skriftlig fremsættelse

Peter Skaarup (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en acontoerstatning til ofre for kriminalitet.

(Beslutningsforslag nr. B 40)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.